

ความหวังของ โลกและจักรวาล

วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

โอวาทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : พิธีกรานกฐิน พ.ศ. ๒๕๖๐

วันอาทิตย์ที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

อานิสงส์กรานกฐิน

เราได้กรานกฐินโดยพร้อมเพรียงกันแล้ว ได้อานิสงส์กรานครบถ้วน
กันทุกรูป อานิสงส์มีทั้งหมด ๕ ข้อ คือ

ข้อที่ ๑ เทียวไปไม่ต้องบอกลา

ข้อที่ ๒ ฉันคนโกชน์ แปลว่า รับนิมนต์ฉันเป็นคนละได้

ข้อที่ ๓ ถือผ้าครองไม่ครบสำรับได้

ข้อที่ ๔ เก็บอติเรกจิ๋วได้

ข้อที่ ๕ จีวรลากอันเกิดขึ้น จักได้แก่ภิกษุผู้ได้กรานกฐินแล้ว

รายละเอียดก็ไปศึกษาเพิ่มเติมกันนะ จะได้ไม่ลืม

หมั่นทบทวนพระธรรมวินัย

การไม่ท่องบ่นเป็นมลทินแห่งมณฑล บางทีญาติโยมมาถาม เราตอบ
ไม่ได้ อธิบายเขาไม่เข้าใจ ความเลื่อมใสศรัทธาก็จะหย่อนไป แล้วจะเกิด
ข้อสงสัยว่าวัน ๆ พระทำอะไร กรานกฐินกันไปทำไม และจะเป็นที่ฟัง
กับพระด้วยกันไม่ได้ ดังนั้นสิ่งใดที่เคยศึกษาเอาไว้ในพระธรรมวินัยต้อง
ทบทวนกันนะ

หลวงพ่อก็มีความคิดในตอนนี้เลยว่า เราน่าจะนัดทบทวนพระวินัยกัน
อาจจะ ๓ เดือน ๔ เดือน ทบทวนกันสักครั้งหนึ่ง น่าจะดี บางที่ทำงาน
ยุ่งงานกันจนลืมไปเลย ซึ่งตรงนี้อันตราย เพราะความรู้จะไร้ก็ตาม เมื่อ
เราไม่ค่อยใช้ บางทีก็เลื่อนเหมือนกัน

บวชเป็นพระถ้าไม่รู้เรื่องพระวินัย อันตราย เพราะเราจะไม่รู้ว่าจะรักษาอย่างไร เตี้ยวเปลวไปทำสิ่งที่เป็นข้อห้าม หรือสิ่งที่ควรทำกลับไม่ทำ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น ๓-๔ เดือน มีการทบทวนกันสักครั้ง ปีละ ๓ ครั้ง ก็จะไม่หลงลืม จำได้ อยู่ตรงไหนก็องอาจ ใครถามเราก็มั่นใจ พร้อมเสมอที่จะให้เขาถาม และการรักษาพระวินัยจะสมบูรณ์ เพราะฉะนั้น สิ่งนี้อย่าดูเบา ควรจะจัดให้มีการทบทวนพระวินัย ๔ เดือน/ครั้ง ปีละ ๓ ครั้ง จะเป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ

ไปไหนมาไหนให้บอกกล่าว

ตอนนี้เราได้อ่านสังสกลฐินครบ ๕ ประการแล้ว แต่ใน ๕ ประการนี้ เฉพาะ ข้อ ๑. เทียวไปโดยไม่ต้องบอกกล่าว ในสมัยพุทธกาล เมื่อออกพรรษา รับฐินกันแล้ว ต่างก็จะแยกย้ายกันไปประพฤติปฏิบัติธรรม ตามป่า ตามเขา ห้วย หนอง คลอง บึง โคนไม้ เรือนว่าง ลอมฟาง หรือที่ไหนก็ได้แต่ที่เป็นที่รื่นรมย์ พอได้รับอานิสงส์แล้วต่างก็แยกกันไปเลย โดยมีพระนิพพานเป็นเป้าหมาย มุ่งทำพระนิพพานให้แจ้งกัน

แต่พอมาถึงสมัยนี้ เราถือกันเป็นธรรมเนียมปฏิบัติว่า จะไปไหน ต้องบอกให้รับรู้ ไม่ได้บอกกล่าว แต่บอกให้รับรู้ ไม่บอกเจ้าอาวาสก็ต้องบอกพี่เลี้ยง หรือพระอาจารย์ หรือเพื่อนสหธรรมิก เพราะอย่างพวกเรา ที่จะออกไปอยู่ธุดงค์คงจะไม่มี ที่ให้บอกเพราะเป็นห่วง ถ้าไปโดยไม่ได้ออกกล่าว เกิดไปเป็นอะไรจะได้ไปช่วยเหลือกันได้ทัน เพราะฉะนั้นในข้อแรกนี้ให้ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติกัน จะไปไหนมาไหนให้บอกกล่าว ให้รับรู้รับทราบด้วยความห่วงใย มีวัตถุประสงค์อย่างนี้

ส่วนการที่จะไปเที่ยวของพวกเราคงไม่มี เพราะแต่ละรูปต่างมีภารกิจที่ได้รับมอบหมายกัน ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องสอนธรรมะบ้าง ไปทำงานตามไซต์ต่าง ๆ ไปติดต่องานบ้าง จะออกมาในรูปแบบนี้มากกว่า

จัดงานสลายร่างคุณยายให้สมบูรณ์ที่สุด

วันนี้ หลวงพ่อปรารภเรื่องงานคุณยายที่สภာธรรมกายสากล ที่จะจัดงานสลายร่างท่านในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ให้สมบูรณ์ที่สุด คำว่าสมบูรณ์ หมายถึง ทั้งพระ เณร อุบาสก อุบาสิกา สาธุชน ต้องมีความพร้อมเพรียงกันทำกิจและพร้อมเพรียงกันเลิก เพราะภาพจะถูกเผยแพร่ไปทั่วโลก คือ ถูkBันทึกเก็บเอาไว้ให้พวกเราดู

เคยเห็นข้อบกพร่องที่งานสวดพระอภิธรรมที่บ้านแก้วเรือนทองของคุณยายอาจารย์ฯ ตอนที่เปิดเพลงเพื่อให้ระลึกนึกถึงคุณยาย ตอนที่ไม่มี การเทศน์ มีญาติโยมบางส่วนลุกออกไปเลย แต่เข้าใจว่าคงจะเป็นผู้ที่ไม่ทราบธรรมเนียม ผู้ที่นั่งอยู่คือผู้ที่รู้ธรรมเนียมปฏิบัติ ได้มาฟังสวดพระอภิธรรมคุณยายสม่ำเสมอ

ทำให้หลวงพ่อก็มีความรู้สึกว่ เราน่าจะมารื้อกันสำหรับลูกพระมหาที่จะไปนิมนต์สมภารตามวัดต่าง ๆ ในกรณีทีไปเชิญชวนญาติโยมมา หรือพระที่ติดตามมา ต้องให้เขารู้ธรรมเนียมปฏิบัติอย่างละเอียดทุกขั้นตอนว่า เริ่มอย่างไร ท่ามกลางอย่างไร ปรีโยสาน (ท้ายสุด) อย่งไร ต้องแจ้งให้ละเอียด

แล้วต้องขอให้เขาคัดเป็นพิเศษสำหรับญาติโยมที่จะมา เพราะในนั้นระบุไว้ว่า นิมนต์สมภาร ๑ รูป พระติดตาม ๑ รูป และญาติโยมอีก

๒-๓ ท่าน ถ้าวรณกัน ๓๐,๐๐๐ วัด พระที่ติดตามมาก็เยอะ โยมติดตามมากี่มาก ถ้าเขาไม่ทราบขั้นตอนที่ละเอียด หรือไม่ได้ฝึกฝนมา หลวงพ่อก็จะเสียดายว่า งานของคุณยายซึ่งมีเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แทนที่จะสมบูรณ์ แต่กลับมาล่มสลายเพราะความไม่พร้อมเพรียงกันของญาติโยมที่ไม่ทราบขั้นตอนโดยละเอียด หรือไม่ได้ฝึกฝนมา ตรงนี้หลวงพ่อยากจะฝากลูกพระมหาที่จะไปนิมนต์พระตามวัดต่าง ๆ ลองปรึกษาหารือกันดูว่า ทำอย่างไรภาพแห่งความพร้อมเพรียงจะเกิดขึ้น

จากงานสวดพระอิทธิธรรมที่หลวงพ่อเห็น ประธานก็ยังอยู่ พระก็นั่งพิธีกรก็พูด แต่เขาลุกขึ้นเดินออกตาม ๆ กันไป ถ้าวันนั้นเกิดเหตุการณ์แบบนี้ก็จะเสียความรู้สึกกันเยอะเลย ตรงนี้ลองไปหารือกันดูว่า ทำอย่างไรจะได้ภาพที่งดงามเกิดขึ้น เป็นแรงบันดาลใจให้กับทั่วโลก และโดยเฉพาะประเทศที่ยังมีพระศาสนาอยู่ หรือประเทศที่มีผู้ไม่มีศาสนา หรือยังแสวงหาอยู่ว่า จะนับถือศาสนาไหนดี ให้เขาเกิดแรงบันดาลใจอยากจะหันมาศึกษาพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

นอกจากลูกพระมหาแล้ว พระอาจารย์ตามภาคที่กระจายกันไปทั่วประเทศทั้งภุธร นครหลวง ก็ควรอบรมญาติโยมที่จะมา ให้รู้ถึงความสำคัญของการมา พร้อมทั้งขั้นตอนของงาน เพื่อจะได้ไม่เกิดภาพแบบวันนี้ ซึ่งดีมาตลอดแต่ถึงตอนสุดท้ายติดลบไปเลย ตอนแรกก็ชื่นใจ แต่ตอนหลังเห็นแล้วกังวลใจ

เลยถือโอกาสนี้ฝากลูกทุก ๆ รูปที่รับผิดชอบ หรือจะต้องไปทำหน้าที่ติดต่อกับพระ กับญาติโยม ลองไปหารือกัน ปรับปรุงให้ได้อย่างที่เราต้องการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อพระศาสนา ไม่ใช่จะเป็นประโยชน์

เฉพาะกับวัดพระธรรมกาย แต่เป็นภาพรวมของข้อวัตรปฏิบัติของชาวพุทธ ระเบียบปฏิบัติของชาวพุทธ ซึ่งถ้าหากได้ภาพที่ดีๆ แล้วนำมาตัดต่อเป็นวิดีโอ แล้วส่งไปตามศูนย์ต่าง ๆ ทั่วโลก ทั่วประเทศ จะเกิดการตื่นตัวไปในทางที่ดีเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ผลพลอยได้คือวัดพระธรรมกายจะเป็นแบบอย่าง เป็นต้นบุญต้นแบบ และบุญที่ได้ก็พวกเรานี้แหละได้กันไปหมดทุก ๆ คน

เพราะฉะนั้น ต้องช่วยหารื้อกันให้ดี ให้งานของคุณยายเนียบที่สุด แล้วเราจะมีคามปิติและภาคภูมิใจว่า เรามีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการทำภารกิจนี้เพื่อยาย เพื่อพระศาสนา และวัดพระธรรมกาย นึกย้อนหลัง

เมื่อไร หรือเราเอามาฉายดูกันทุก ๆ ปี เราจะชื่นใจทุกครั้งที่เราเห็น ยามใดที่กำลังใจตก จะถูกยกให้สูงขึ้น เมื่อเห็นภาพที่ดี ๆ ที่เรายาวีดีโอเอาไว้ เพราะเราเป็นหนึ่งในหมู่คณะที่ทำให้ภาพดี ๆ นี้เกิดขึ้น

นอกจากเกี่ยวกับเรื่องการลุก การเดิน การใช้ห้องน้ำ การรับประทานอาหาร หรือการวางรองเท้า ในทุกกิจกรรมต้องหารีอกันดู เพื่อที่เราจะไปหาหรือต่อกับท่านสมภารวัดต่าง ๆ จะใช้ถ้อยคำอย่างไร ประโยคอย่างไร ไม่ให้ท่านเกิดความรู้สึกว่า เราไปบรรมท่าน ไปสอนท่าน เพราะส่วนใหญ่ หรือเกือบจะทั้งหมดท่านจะอาวุโส โดยพรรษาท่านมากกว่าเราเยอะ ตรงนี้เป็นเรื่องยาก จะต้องหารีอกันให้ดี แล้วรวบรวมวิธีการที่ดี ที่พูดออกไปแล้วท่านเกิดความรู้สึกที่ดีว่า เราไม่ได้ตั้งใจจะไปบรรมท่าน แต่ไปขอความร่วมมือเพื่อให้เกิดภาพที่ดีแก่พระพุทธศาสนา ที่จะไปสู่สายตาชาวโลก ในยามที่พระพุทธศาสนากำลังถูกทำให้ตกต่ำลง ทั้งทางการเมืองและทางศาสนาอื่นทั้งทางตรงและทางอ้อม

ทำอย่างไรเราถึงจะขอความร่วมมือกับพระเถรานุเถระเหล่านั้น ให้ท่านอบรมญาติโยมทำความเข้าใจให้ดี เพราะเราเป็นเด็ก เวลาเข้าไปหาผู้ใหญ่ จะพูดจาอย่างไรให้ท่านเอ็นดูเมตตา รักเราพร้อมจะร่วมมือ ตรงนี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องเรียนรู้และฝึกฝน และจะต้องให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เหมือนพิมพ์เดียวกันออกมาเลย

ถ้าทำได้อย่างนี้แล้ว เราจะได้รับความร่วมมือ ภาพที่ดีก็จะเกิดขึ้น พระพุทธศาสนาจะถูกยกย่องขึ้น เพราะหลังจากงานของคุณยายแล้ว เรายังมีงานของพระศาสนาอีกเยอะ ที่เราจะต้องช่วยกันฟื้นฟูให้ดีขึ้นกว่าเดิม หรือดีกว่าเดิม อย่าให้ตกต่ำลง

วัดต้องปฏิบัติ

ปัจจุบันนี้ดูเหมือนว่าเราอยู่ในแนวหน้าที่กล้าทำสิ่งที่ดี ๆ ซึ่งก็เป็นของเก่าเอามาเป่าฝุ่นใหม่ แนนอนว่า ใหม่ ๆ ก็มีอุปสรรคหน่อย แต่ในที่สุดทุกคนเขาก็ค่อย ๆ ยอมรับกัน

>> ในวัดไม่ควรมีหมาแมว

สมัยแรก ๆ ตั้งแต่สร้างวัด มีหลายเรื่องที่หลวงพ่อบุญวัดใหม่หมดไปหารื้อกับหมู่คณะ ตั้งแต่หลวงพ่อตัดตะป็นต้นไป เช่น วัดไม่ควรมีหมา มีแมว หรือมีสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ เพราะเคยเห็นตามวัดต่าง ๆ มันชอบทำเลอะเทอะ กัดกันหนวกหู กว่าจะปราบเรื่องนี้ลงไปได้ก็โดนด่าเสียเยอะ คุณยายท่านก็ร่วมมือด้วย จึงมีคนมาเขียนไว้หน้ากำแพงวัดว่า “แม่ชีวัดนี้จับหมาขาย”

โยมคนหนึ่งไปถามหลวงพ่ที่คลอง ๔ ตอนนี้อยู่ท่านมรณภาพไปแล้วว่า “มาวัดพระธรรมกายได้ไหม” ท่านบอก “ได้ ถ้าเป็นคน ยกเว้นหมา” เดียวนี้เหลือน้อยลงแล้วเพราะจับกันเรื่อย ๆ ทุกรูปที่นั่นอยู่แถว ๆ นี้ เคยจับหมามาแล้วทั้งนั้น จับแล้วก็เอาไปปล่อย ถูกด่าเกือบตาย แต่ภาพรวมของวัดดูดี

>> ใส่ชุดขาวมาวัด

อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องให้ใส่ชุดขาวมาวัด ตอนเริ่มออกกฎนี้ใหม่ ๆ สู้รบกันหืดขึ้นคอทีเดียว เพราะเมื่อหลวงพ่ประกาศไปว่า เมื่อมาวัดให้ใส่ชุดขาว เพื่อลูกนุ่งจะได้ระมัดระวัง เพื่อให้ภาพดูเสมอภาคกัน เพื่อให้ภาพดูสะอาดตา เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นของเก่าเอามาเป่าฝุ่นใหม่ สมัยนั้น

ยุคพุทธศาสนาเข้ามาในเมืองไทยใหม่ ๆ ก็ทำกันอย่างนี้ แต่ตอนหลังก็ค่อย ๆ เลือนหายไป เราก็นำวัฒนธรรมนี้กลับมาใหม่ ซึ่งตอนนั้นผู้ที่เห็นด้วยก็มี ไม่เห็นด้วยก็มี เราก็ต่อสู้กันมาอย่างนี้ พยายามทำความเข้าใจกับญาติโยม กว่าจะเป็นเหมือนทุกวันนี้ได้ก็เหนื่อยทีเดียว แต่ในที่สุดก็ทำได้ แล้วเริ่มมีหลาย ๆ วัดทำตาม

>> เป้าหมายการบวช

ยังมีอีกหลายเรื่องที่เราจะต้องฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้สิ่งดี ๆ หวนคืนมา อนุรักษของเก่าเอาไว้ เช่น เป้าหมายการบวช บวชมาแล้วต้องมีวัตถุประสงค์เดียวเป็นหลัก คือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง นอกนั้นเป็นเรื่องปลีกย่อยลงมา นี่เป็นของเก่าดั้งเดิม **บวชมาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง สิ่งนี้ต้องอยู่ในใจของลูกทุกรูป ถ้าไม่มีสิ่งนี้ บวชเป็นพระยากะลุกละ**

แต่ถ้าบวชอย่างมีเป้าหมาย ๓๒ พรรษาที่ผ่านไปของหลวงพ่อรู้สึกประเดี๋ยวเดียว ยังมีความรู้สึกว่า งานที่แท้จริงยังไม่ได้เริ่มต้นเลย ทั้ง ๆ ที่ทำมาเรื่อย ๆ ไม่ขาดเลยแม้แต่วันเดียว มากบ้าง น้อยบ้าง ทำมาตลอด

เพราะฉะนั้น ต้องมีเป้าหมาย เมื่อมีเป้าหมายแล้วข้อวัตรปฏิบัติจะเป็นไปเองแบบอัตโนมัติ เพราะรักที่จะไปถึงตรงนั้น อยากจะเข้าถึงธรรมกาย อยากจะถึงพระรัตนตรัย อยากศึกษาวิชาธรรมกาย อยากปราบมาร เมื่อมีเป้าหมายแล้วจะเป็นอย่างนี้ จะมีความกระตือรือร้นเกิดขึ้น และจะสอนตัวเองได้

เมื่อเรามีเป้าหมาย เราก็ปฏิบัติธรรม พอปฏิบัติธรรมก็มีความสุข ถ้าไม่มีความสุขเรานั่งอยู่นาน ๆ ไม่ได้หรอก แต่ความสุขที่เกิดขึ้นจาก

ธรรมปฏิบัติไม่ใช่จุด ๆ จะเกิดขึ้นเลย ต้องเริ่มต้นจากไม่สุขไม่ทุกข์มาก่อน ต้องฝึกฝน ต้องพากเพียร ต้องอดทน ทำสม่ำเสมอ หมั่นสังเกตดูว่า เราทำอะไรถึงจะวางใจได้ถูกต้อง ถูกวิธีการ แล้วความสุขจากการปฏิบัติ จึงจะเกิดขึ้น เป็นกำลังใจสำหรับวันต่อวันทีเดียว

ลูกมีบุญบารมีมากที่จะเข้าถึงธรรมได้

มาอยู่วัดพระธรรมกายแล้ว อย่าให้มีแต่ชื่อ “วัดพระธรรมกาย” เท่านั้น แต่พระในวัดพระธรรมกายต้องเข้าถึงธรรมกาย นี่คือวัตถุประสงค์ของการสร้างวัดมาตั้งแต่ต้น ที่ว่าสร้างวัดให้เป็นวัด สร้างพระให้เป็นพระ สร้างคนให้เป็นคนดีที่โลกต้องการ

หลวงพ่อบอกว่า ลูกทุกรูปมีบารมีแก่ ๆ กันทั้งนั้น ถ้าบารมีอ่อน ๆ มาไม่ถึง มาอยู่รวมกันไม่ได้ เหมือนฝูงนกเข้าฝูงนก ฝูงเนื้อเข้าฝูงเนื้อ ฝูงปลาอยู่ในหมู่ปลา ธรรมกายก็ต้องอยู่ในหมู่ธรรมกาย อยู่บ้านไม่ได้ มีความรู้สึกที่ไม่ใช่ที่อยู่ของเรา อยู่วัดอื่นก็ไม่ค่อยได้ นอกจากวัดสาขาที่ขยายงานออกไปเท่านั้น

เพราะฉะนั้น บารมีของลูกทุกรูป หลวงพ่อกล้ายืนยันว่า เรื่องบารมีเรามีมากพอที่จะเข้าถึงวิชาธรรมกาย ถ้าให้โอกาสกับตัวเองปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ให้ถูกวิธี นั่งไปเรื่อย ๆ จะต้องเข้าถึงสักวันหนึ่งอย่างแน่นอน ขอให้ตั้งใจ

หลักวิชา

ใหม่ ๆ ก็ฟัง ๆ ก่อน มีภาพโน่นภาพนี่ เสียงโน่นเสียงนี่เกิดขึ้นในใจ บางทีมาทางเสียง ไม่เห็นภาพ เราก็ใช้ภาวนาสัมมาอะระหังสูไป บางที

มาทางภาพ ไม่มีเสียง เราก็นึกภาพองค์พระ นึกดวงแก้ว นึกถึงหลวงปู่
ถ้ามาทั้งภาพทั้งเสียง เราก็นึกภาพไปด้วย ภาพนาฬิกามาอะระหังไปด้วย
ก็ฝึกฝนกันไปอย่างนี้

ทำไปทุก ๆ วัน ทำให้สม่ำเสมอ ไม่ว่าเราจะมีภารกิจอื่นใดที่หมุ่คณะ
มอบหมายให้ จะเป็นพระนักศึกษา จะเป็นพระดูแลงานโยธา จะเป็นอะไร
ก็แล้วแต่ เป็นพระอาจารย์หรือเป็นพระนักเรียนบาลี ภารกิจเหล่านี้เป็น
บุญทั้งนั้น เป็นเครื่องเสริมในการนั่งด้วยซ้ำไป แทนที่จะเป็นอุปสรรค
ตามที่เข้าใจผิด

สมมติเราทำงานหนัก เพลียบ้าง นั่งไปเกิด เดี่ยวก็หายเพลีย ถ่างวง
ก็ปล่อยให้หลับ เมื่อยก็ขยับ ฟุ้งก็ลืมตา แล้วก็ว่ากันใหม่ ฝึกฝนอบรม
กันไปอย่างนี้ทุก ๆ วัน สักวันหนึ่งเราจะได้รางวัลของชีวิต คือ การเข้าถึง
พระธรรมกาย การบวชของเราในคราวนี้ก็จะสมปรารถนา เป็นการบวช
ที่ได้บุญได้กุศล ได้ธรรมะ ได้ที่พึ่งภายใน

โยมพ่อ โยมแม่ พี่น้องหมู่ญาติ ที่มีชีวิตอยู่หรือละโลกไปแล้วก็มีส่วน
แห่งบุญ แถมเป็นที่รักของเทวดาด้วย เทวดาชอบพระแท้ พระที่เข้าถึงพระ
ในตัว คอยตามอนุรักษ์ดูแล แล้วจะมีสิ่งที่เป็นอจินไตยเหนือธรรมชาติ
เกิดขึ้นให้เราได้เห็นอยู่ตลอดเวลาด้วยเทวานุภาพ เพราะเทวดารักเรา รัก
พระที่เข้าถึงพระ และที่สำคัญคือ เข้าถึงแล้วมีความสุข เป็นที่พึ่งแก่เรา

ออกพรรษาแล้ว อย่าเลิกละการปฏิบัติ ทำให้เป็นกิจวัตร เหมือน
ตื่นเช้ามาเราก็ต้องล้างหน้า แปรงฟัน ขับถ่าย สรงน้ำ จันภัตตอาหาร
อะไรอย่างนั้น ทำให้เป็นกิจวัตร ทำบ่อย ๆ เดี่ยวจะเคย คุ่น ชิน วันไหนที่
ไม่ได้ทำจะมีความรู้สึกว่า มันขาดอะไรไป

ชีวิตพระดีที่สุด

หลวงพ่อบอกยืนยันว่า **ชีวิตพระเป็นชีวิตที่ดีที่สุด** เหมาะสมกับชาวโลกที่สุด เหมาะสมกับมนุษย์ที่สุดเลย เพราะเป็นชีวิตที่ปลอดภัย มีเวลาว่างสำหรับที่จะแสวงหาความรู้ภายใน ซึ่งยังมีอีกเยอะแยะที่เรา还不知道เลย มีเวลาสำหรับแสวงหาความสุขที่มีมากกว่าความสุขที่มนุษย์เข้าใจ ซึ่งสมบูรณ์ไปด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ

ถ้าบวชกันทั้งโลกได้ยิ่งดี ลักรวันหนึ่งจะเป็นอย่างนั้น เมื่อถึงวันนั้น สิ่งดี ๆ ตั้งแต่ต้นกับก็จะเกิดขึ้น เรื่องเทวดาไสบาตรเป็นเรื่องปกติสำหรับผู้มีข้อปฏิบัติที่ดีงาม เป็นพระแท้

ลูกคือความหวังของโลกและจักรวาล

มาอยู่กับหลวงพ่อกแล้ว อย่าปล่อยเวลาให้ผ่านไป อย่ามัวทะเลาะกัน ก็ไม่ถึงกับทะเลาะ แต่เอาปากคอยพูดให้เขาคน ๆ ใจเล่น เราลองเปลี่ยนกันใหม่ดีไหม แล้วมาสนใจปฏิบัติธรรมควบคู่กับภารกิจ ภารกิจกับจิตใจให้ไปด้วยกัน แล้วจะได้ไปค้นคว้าวิชา

ซึ่งนอกจากเราเรียนเพื่อช่วยตัวเองแล้ว สัตว์โลกกำลังรอคอยความช่วยเหลือจากเราเยอะแยะ มากกว่ามากเลย เราจะได้ไปเห็นว่ายูนิฟอร์มของสัตว์โลกผู้น่ารักทำไมจึงแตกต่างกัน ใครเป็นคนตัดสินใจนิฟอร์ม แล้วเอาไปใส่ได้อย่างไร

เขาวัว คนเกิดจากลิง แต่พอมองกันจริง ๆ แล้ว ลิงเกิดจากคน แต่ไม่ใช่คนออกลูกเป็นลิงนะ คือ เขากดธาตุธรรมเราต่ำลงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงระดับหนึ่ง กดไปด้วยบาปศักระสือของเขา เอาวิชาเขามา

กดบังคับเอาไว้ว่า ถ้าคิดพูดทำกรรมอย่างนี้ จะมียูนิฟอร์มนี้ เขาเซตโปรแกรม (Set Program) ไว้เลย สวมเลย ดุดเข้าหากันเลย ออกมารูปร่างก็เพี้ยน เสียก็เพี้ยน ความรู้สึกนึกคิดเพี้ยนหมด สิ่งเหล่านี้น่าศึกษา

สัตว์โลกทั้งหลายรอคอยการช่วยเหลือจากเราเยอะ เขาเอาผังสำเร็จมาบังคับ มีทั้งผังใหญ่ผังย่อยเยอะแยะ ทำคนเดียวสู้มันไม่ไหว ต้องทำเป็นทีม แล้วทั้งทีมจะต้องเท่าเทียมกันทั้งทีม

ลูกทุกรูปที่มารวมอยู่ที่วัดพระธรรมกาย มาอยู่กับหลวงพ่อ ล้วนมีบารมีพิเศษทางนี้ทั้งนั้น มีธาตุธรรมเป็นพิเศษ แต่ว่าเราไม่รู้จักตัวเรา เพราะขาดการเชื่อมโยงความรู้ระหว่างใจเรากับผู้รู้ภายในที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เมื่อเราไม่ได้ไปเชื่อมก็ไม่รู้ แต่พอไปเชื่อมได้ ก็เปลี่ยนจากผู้ไม่รู้มาเป็นผู้รู้ เหมือนพระจุฬินทร โง่ที่สุด เมื่อหยุดสนทลกลับฉลาดที่สุด แล้วมีฤทธิ์ปาฏิหาริย์กายได้ตั้งเยอะแยะ เปลี่ยนแปลงได้อย่างนี้ทีเดียว จากโง่มาฉลาด จากมืดมาสว่าง

เมื่อไรเราเอาชนะความมืดได้ ขบไล่ให้หนีออกไปจากใจเรา หลับตา ลืมตา นั่ง นอน ยืน เดิน สว่างตลอด ตอนนั้นแหละเราจะเป็นคนใหม่ จะเป็นคนใหม่ที่เหมือนเกิดใหม่ในธรรมวินัย ความคิดก็เปลี่ยนไปเลย แล้วนึกไม่ถึงเวลาย้อนหลังไปตอนนั้นว่า เราเป็นอย่างนั้นได้อย่างไร เมื่อถึงตรงนั้นจะเป็นอย่างนี้ ยังมีเรื่องที่น่าศึกษาเกี่ยวกับตัวเราเยอะ น่าเจ็บใจนะว่า ตัวเราเองไม่ได้รู้เรื่องตัวเราเอง น่าเจ็บใจที่เขาทำเอาไว้ขนาดนั้น แต่มีวิธีการที่เราจะรู้ได้

มาอยู่กับหลวงพ่อแล้วอย่าให้หายใจฟรี ให้ได้รู้เรื่องราวของเราไปบ้าง หลวงพ่อพยายามหาวิธีบำรุงสังขารชั้น ๕ ลูกทุกรูป ปีจ้าย ๔

อาหารอะไรต่าง ๆ อยากจะเอาอย่างไรก็เอา ไม่ขัดใจ หวังเพียงให้ลูก
ทุกรูปสนใจการปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง วันคืนล่วงไป จะได้ไม่สูญเปล่า

ออกพรรษาแล้ว กรานกฐินแล้ว ปฏิบัติความดีกันใหม่ นะลูกนะ
ให้รักการปฏิบัติธรรมให้ดี ใครที่ไม่เคยรักเลย หรือรักบ้าง ไม่รักบ้าง
ก็ให้เปลี่ยนมาเป็นรักแท้ รักกันจริง ๆ แล้วก็ตั้งใจปฏิบัติ หลวงพ่อขอ
ยืนยันต้องได้ทุกรูป ถ้าเอาจริง ตั้งใจจริง ยกเว้นว่า บ้า ไม่บ้าก็ต้องเข้าถึง

วันนี้วันที่ลูกทุกรูปมาประชุมพร้อมกัน ได้กรานกฐินพร้อมกัน
และหลวงพ่อก็มีโอกาสได้มาพูดคุย ต้องถือว่าเป็นวันที่เราจะมาปฏิบัติ
ชีวิตกันใหม่ ให้รักการปฏิบัติให้มาก ๆ ทำทุก ๆ วันนะลูกนะ ภารกิจกับ
จิตใจให้ควบคู่กันไป แล้วเดี๋ยวเราจะสมหวัง

พอเราสมหวัง โยมก็สมหวัง พอโยมสมหวังคราวนี้จะค่อย ๆ
ขยายกันไปทั่วเลย ทั้งสังฆมณฑล เขารอเราอยู่ รอคอยความช่วยเหลือ
จากเรา ทั้งพระ ทั้งเณร อุบาสก อุบาสิกา ภรรยาส์ ทุกชาติ ทุกภาษา ทุก
ศาสนา รอคอยเราอยู่ สรรพสัตว์ทั้งหลายที่เรามองเห็นด้วยตาเนื้อกับที่
มองไม่เห็น ต่างคอยความช่วยเหลือจากเรา แต่เราไม่รู้ตัวเองเลย วันนี้
จำเป็นต้องบอกให้รู้ ถ้ารู้แล้วก็ต้องลงมือปฏิบัติกันอย่างจริงจัง

ธรรมะเป็นของสากล

หลวงพ่อบอกฟังเวลาใครมาเล่าเรื่องประสบการณ์ภายในว่า ได้ผล
ดีอย่างนั้นอย่างนี้ ฟังแล้วชื่นอกชื่นใจ เขาพูดดี เขาบอกว่า เดี่ยวนี้ลูกรู้
วิธีวางใจว่า วางอย่างไรถึงจะพอดี แล้วก็ตอนหลังนี้ลูกไม่ต้องทำอะไร
เลย อยู่เฉยๆ นิ่งๆ เข้าใจคำว่า **หยุด** คำว่า **นิ่ง** คำว่า **เฉย** ที่หลวงพ่อบอก

พูดบ่อยๆ เข้าใจแล้ว คือ มันต้องเข้าไปถึงคำว่า **หยุด** เข้าถึงคำว่า **นิ่ง** มันนิ่งจริงๆ เข้าถึงคำว่า **เฉย** มันเฉยจริงๆ เลย อารมณ์อื่นไม่เข้าแทรก แล้วมันไม่มีอะไร แล้วยิ่งทำใจว่างๆ ไม่มีอะไร ยิ่งมีมาให้ดู ตั้งแต่แสงสว่าง ดวงธรรม กายภายใน องค์พระ

ล่าสุดชาวต่างชาติ เจ้าของฟิตเนสทั่วโลก อยู่ฮ่องกง เขาไปดูหมอมอดูบอกว่า ถ้าคุณมาเมืองไทย คุณจะพบสิ่งที่ดีที่สุดในโลกสำหรับชีวิตของคุณ แต่ก็ไม่รู้ว่าจะหมายถึงอะไร เขาจึงตัดสินใจมาเมืองไทย

เขาเป็นชาวฮิวที่รักการฝึกสมาธิมาตั้งแต่เด็ก อายุ ๑๔ ขวบ หนีการเรียนไปอินเดีย ขึ้นไปนั่งสมาธิที่เทือกเขาหิมาลัย นั่งมาได้ ๒๗ ปี มีตาที่ ๓ เขาเข้าไปที่กลางหน้าผาก บอกสว่าง เขากับจักรวาลเหมือนเป็นอันเดียวกัน หน้าเขายิ้ม เป็นนักกล่อม ดูเขาสดชื่น

แล้วในที่สุดมีคนแนะนำให้เขามาวัดพระธรรมกาย เขาได้ไปนั่งสมาธิที่หน้าบ้านแก้วเรือนทองของคุณยาย เขาร้องให้ออกมา ซึ่งเขาก็ไม่รู้เหมือนกันว่า ทำไมน้ำตามันไหล เขารู้สึกว่าสถานที่นี้มีพลัง แต่เขาก็ยังไม่รู้อะไร

เขามาเรียนธรรมะ ๗ วัน ใน ๗ วันนั้น เขาลงศูนย์กลางกายได้ เขาบอกมันยากเหมือนกัน แต่เขารู้แล้วละ เขาใช้คำนี้ เขารู้แล้วว่า วิธีวางใจที่จะให้หนึ่งได้ ต้องไม่ใช่กำลัง เขาบอกว่า ใจรู้แล้ววิธีที่จะวางใจให้เห็นดวง เห็นจุดกึ่งกลางของดวง ต้องไม่ใช่กำลังบังคับ ต้องนิ่งๆ

หลังจากนั้นเขาก็กลับไปปฏิบัติภารกิจ หลวงพ่อก็ให้การบ้านเขาไป เขาบอกเกิดมาเขาไม่เคยทำการบ้านเลย แต่เมื่อหลวงพ่อกำหนดให้การบ้าน

เขาก็จะทำ แล้วเขาก็รักษาคำสัญญานั้น เมื่อเขารักษาข้อสัญญา การปฏิบัติก็ดีขึ้น

ล่าสุดเมื่อไม่กี่วันนี่ เขาบอก ไฉ่ไฮ เข้าไปข้างในมืองค์พระเป็นล้านๆ องค์ผุดเรียงซ้อน ๆ กันขึ้นมานับไม่ถ้วน เขาเริ่มเข้าใจอะไรได้ดีเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นลูกทุกรูปตั้งใจทำความเพียรกันให้ดี ทำให้ถูกหลักวิชา ก็ต้องได้ ต้องเห็น ต้องเป็นกันทุกรูปเลย

หลวงพ่อบ้านวยพร

ในที่สื่อนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาบุญกับลูกทุกรูป และขออำนาจพร อารานาบุญ บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เฝ้ายขาด ของพระ ตันธาตุดันธรรม พระพุทธเจ้าจักรพรรดิ บารมีธรรมหลวงปู่วัดปากน้ำฯ คุณยายอาจารย์ฯ มหาทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมะ ปัญญา วิริยะ ขันติ ลังจะ อธิษฐาน เมตตา อุเบกขาบารมี ที่ลูกทุกรูปได้สั่งสมอบรม มาตั้งแต่ปฐมชาติที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ถอยพิดลงมาปราบมาร สร้าง บารมีเรื่อยมากระทั่งถึงปัจจุบันนี้

จงมารวมที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้กลั่นกายวาจาใจ ธาตุธรรม ดินน้ำลมไฟ วิญญาณ อากาศ เห็นจำกัดรู้ของลูกทุกรูปให้สะอาด บริสุทธิ์ หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ วิบัติ บาปคักดีสิทธิ์ สิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ให้มลาย หายสูญไปให้หมด ให้มีแต่บุญ บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เฝ้ายขาด ของพระตันธาตุดันธรรม พระพุทธเจ้าจักรพรรดิ ที่สว่างไสว ในศูนย์กลางกาย ให้ลูกทุกรูปได้บรรลุวิชาธรรมกายอย่างสะดวกสบาย อย่างง่ายดาย จงทุกประการเทอญ ๐